

Wspólne uroczystości miasta i gminy Mszana Dolna

12/11/2014, dodał: **Magda Polańska**

11 listopada 2014 roku samorządy miasta i gminy Mszana Dolna wspólnie uczęły 96 rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości oraz 50 rocznicę śmierci biskupa Franciszka Bardy, rodaka z Mszany Dolnej.

Uroczystość rozpoczęła się przed remizą OSP w Mszanie Dolnej podniesieniem flagi państwowej na maszt. Następnie, przy akompaniamencie orkiestry dętej OSP z Mszany Dolnej, księży oraz władze miasta z burmistrzem Tadeuszem Filipiakiem i gminy - z wójtem Bolesławem Żabą na czele, w asyście kilkudziesięciu pocztów sztandarowych jednostek OSP oraz szkół i instytucji działających na terenie miasta i gminy, udali się na miejscowy cmentarz, gdzie oddano cześć poległym w I i II Wojnie Światowej. Białe - czerwone wiązanki kwiatów w imieniu władz miasta złożył burmistrz Tadeusz Filipiak i Przewodniczący Rady Adam Malec, a w imieniu władz gminy - wójt Bolesław Żaba oraz Przewodniczący Rady Jan Chorągwicki. Kwiaty złożono również na grobie rodziców biskupa Bardy. Modlitwie za zmarłych przewodniczył ks. Jerzy Rażny - proboszcz Parafii p.w. Św. Michała Archanioła w Mszanie Dolnej i kanclerz Kurii Przemyskiej prałat Bartosz Rajnowski. Po złożeniu wiązanek wszyscy uczestnicy uroczystości udali się do miejscowego kościoła, gdzie odprawiona została koncelebrowana Msza święta. Podczas Eucharystii dziękowano za odzyskanie przez Polskę niepodległości oraz modlono się w intencji biskupa Franciszka Bardy w rocznicę jego śmierci. List od arcybiskupa Józefa Michalika odczytał kanclerz Kurii Przemyskiej Ks. prałat Bartosz Rajnowski.

Oprawę muzyczną mszy świętej zapewniła orkiestra dęta OSP w Mszanie Dolnej oraz chór męski im. ks. Hajduka z Mszany Dolnej.

red. Piotr Lulek

ks. Franciszek Barda (ur. 21 sierpnia 1880 w Mszanie Dolnej, zm. 13 listopada 1964 w Przemyśle) – polski biskup rzymskokatolicki, biskup pomocniczy przemyski w latach 1931–1933, biskup diecezjalny przemyski w latach 1934–1964.

Po ukończeniu Wyższego Seminarium Duchownego Archidiecezji Krakowskiej otrzymał 26 lipca 1904 w Krakowie święcenia kapłańskie z rąk kardynała Jana Puzyny. W latach 1925–1928 pełnił funkcję rektora Papieskiego Instytutu Polskiego w Rzymie. Od 1930 do 1931 był rektorem Wyższego Seminarium Duchownego Archidiecezji Krakowskiej.

Sakrę biskupią przyjął 30 sierpnia 1931. Jego stolicą tytularną była Medea. W 1933 po śmierci bp. Anatola Nowaka został wybrany wikariuszem kapitulnym. 25 listopada został mianowany biskupem diecezjalnym przemyskim, rządy w diecezji objął 21 stycznia 1934.

W 1937 „za wybitne zasługi na polu pracy społecznej” został odznaczony Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski.

W 1938 powołał do istnienia związek Caritas diecezji przemyskiej obrządku łacińskiego i nadał mu statut. W ten sposób dokonała się pełna koordynacja charytatywnych działań w diecezji. Po zakończeniu II wojny światowej działalność związku została wznowiona. Zakończyło ją przejęcie Caritasu przez władze państwowe w 1950.

Źródło: <http://pl.wikipedia.org>